

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacacione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

642. An amittatur pensio ob non delatum habitum clericalem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

catio, sed solum extincio, redeunte Ecclesiâ ad pristinam libertatem; secus ac contingit in beneficiis, in quibus perdurantibus in suo esse datur vera vacatio, dum non implicat, Ecclesiam, vel Capellam ad tempus aliquod viduatam sub nullius dominio, sed quasi in incerto stare.

2. Norandum, responsum procedere non debanno, veletiam sententia contumaciali simpliciter, sed de banno per annalem contumaciam confirmato, & de sententia contumaciali, quam subsecuta non est intra annum purgatio contumaciae; siquidem hoc anno elapsio, sicut tum prius irretractabiliter resulteret vacatio beneficiorum, ita & extincio pensionis. Dum econtra labente adhuc eo anno à banno, & sententia contumaciali, durat adhuc spes, & potentia resolutionis ejusdem sententiae, nempe resultans à purgatione per comparitionem infra annum, & sic ex solo banno contumaciali non dicitur resulteret vera mors civilis, vel inducito maxima servitutis poena; sed solum induci videtur suspensio seu amissio conditionalis, ac revocabilis, quatenus scilicet contumacia non purgetur. Ac proinde, securâ ipsâ purgatione, fit retrotraxio ad suum initium quodammodo jure postluminii, & per excitationem potius à somno, quam à morte, ieu per remotionem obstaculi. Card. de Luc. l. c. n. 11.

3. Sed neque pensionario delinquenti suffragatur restitutio adversus bannum contumacie, post annum obtenta; hæc enim restitutio, cum non sit per viam justitiae, declarando innocentem, sed per viam gratiae, postquam Ecclesia jam perfectè redierat ad libertatem, operari non potest pensionis redintegrationem, & rursus excitationem servitutis Ecclesiae, nisi factâ speciali mentione constet, quod Papa explicite vel implicitè redintegrationem concedere voluerit, tanquam per speciem novæ reservationis. Card. de Luc. n. 12.

Questio 642. An amittatur pensio ob non delatum habitum Clericalem?

R Epondeo affirmativè: Statuit enim Sixtus V. per Bullam incipientem: *Pavoralis, sub dato prid. Kal. Feb. 1588, quæ est in Bullario Constit. 92, ut si habens pensionem excedentem 60. ducatos de Camera, non deferat habitum, & tonsuram Clericalem, continuo sine ulla monitione, citatione, Judicis decreto aut ministerio eam ipso facto amittat.* Lott. l. 1. q. 42. n. 52. Ventrigl. loc. 2. annot. 11. §. 3. n. 28. Card. de Luc. de pens. d. 48. n. 7. Ut tamen hæc privatio locum habeat, requirit Primo, quod pensionarius tanto tempore non incesserit in habitu Clericali, ut omnium opinione reputetur laicus. Ventrigl. loc. cit. cit. cit. Ricciull. de person. extra Eccl. grem. exist. l. 7. c. 6. n. 17. Barb. juris Eccl. l. 3. c. 11. n. 49. in fine, juxta dicta alias à nobis de amissione beneficij ob eandem cauam. Secundò ut pensionarius incedens in habitu Laicali pensionem actu exigat, vel per eum stet, quod minus exigat. Lott. loc. cit. n. 53. Ventrigl. loc. cit. juxta tenorem citaræ Bullæ. Sic etiam dictam privationem pensionis ob delatum habitum non procedere, dum pensionarius id faceret ob pauperitatem, infirmitatem, verisimile periculum, vel si domi se contineret, ait Ventrigl. loc. cit. n. 29, citans Barbol. juris Eccl. l. 1. c. 4. n. 33. Dictam etiam Bullam Sixti V. in Gallia non esse receptam, & extra Galliam difficile fore ex hoc capite impetracionem, ait Toud. qq. benef. p. 3. c. 174. n. 20.

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

Questio 643. An extinguatur pensio propter obtentum officium secularare, vel etiam propter fendum obtentum à principe laico?

1. R Epondeo ad primum: Non convenire in hoc AA. Nam primò officium secularare merè incompatible cum Clericatu, nimurum quo quis occupatur in criminalibus, quale v. g. est tabellio; natus Judicis criminalis. (cum id prohibitum sit Clericis, potissimum etiam ob juramentum, quod principi seculari, à quo tale officium suscipitur, praestandum) causare amissionem pensionis Ecclesiastica, non tecus, ac militiam: non vero officium secularare, nullum admixtum habens exercitum jurisdictionis criminalis, quale v. g. est Notarius, circa acta voluntaria jurisdictionis, in confectione scilicet instrumentorum, vel etiam circa acta jurisdictionis contentiose in causis civilibus, tenens apud Card. de Luc. de pens. d. 47. n. 4. 5. 6. cum Jo. And. Rota in Pistoriens. pens. 23. Jun. 1670. Zaborel. in c. scilicet, ne Clerici vel Monach. secular. negot. se immisit. n. 2. aliisque adducti per Fagn. in cit. c. scilicet. n. 12. & seq. item per Covar. qq. pract. c. 19. n. 8. & Farinac. in fragm. v. Clericus. n. 212. & seq.

2. Secundò censer ipsi Card. de Luc. loc. cit. n. 3. dato, præmissa doctrinam esse veram, non tam tenere, dum pensionarius ex titulo venditionis, vel alio assequetur tale officium, potius in dominio ac habitu, pro emolumentis aliisque præminentibus, quam pro actuali exercitio, quod per substitutos vel conductores geri solet, dum etiam viri vobiles, & magnates, Cardinales ad exercitium tale inepri, vel etiam, quibus tale exercitium indiguum, talia officia per substitutos exercenda acquirunt pro solo emolumento, aliisque iuribus, ut ait in ipsa Urbe Archiconfraternitatem Caritatis possidere officium criminales Gubernatoris, in quo omnes causæ criminales tractentur, non tamen adversum qualitatibus loci pii, & Ecclesiastici, cum exercituum illius sit penes Substitutos. Censer item idem Cardinalis. n. 11. dictam distinctionem inter officia secularia habentia, & non habentia admixtum exercitium jurisdictionis criminalis nihil ad rem facere; cum id totum concernat incursum irregularitatis; irregularitatem autem supervenientem non causare amissionem beneficij aut pensionis, & in præsenti consideranda solum sit omnimoda incompatibilitas, ex qua resulteret implicita dimissio Clericatus, ut diceretur paulo post de militia. Quinimò, ut idem Cardinalis. n. 12. etiamsi non solum accederet lex principi laici, inhabilitans Clericos, tam ad obtinenda, quam ad exercenda officia similia secularia (quippe à qua induci nequit ista omnimoda incompatibilitas cum statu Clericali) sed ipsa prohibicio sacrorum Canonum super secularium officiorum susceptione, & exercitio, adhuc tamen inde non resulteret vacatio beneficij, aut pensionis amissio ipso jure, sed juxta magis communem, & receptum citati Canonis scilicet intellectum, ut plene Fagn. ibid. potest ab Ecclesiastico Superiori prohiberi dictorum officiorum susceptione, & exercitio, etiam sub pena privationis beneficij (idem est de privatione seu extincione pensionis) & interim durante hoc illicite exercitio, quæsitus tanquam illicitè quæsitus prætendit, ut cadat sub spolio. Neque denique, ut idem Cardinalis n. 15. obstat præstatio juramenti, facta principi seculari, cum illud restrictum sit ad concordia administrationem illius officii, quod à manu